

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقِيَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ
إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

96 Müjdeci gelip, gömleği Yâkup'un yüzüne koyduğu zaman sevinçten gözleri sağlığına kavuşarak görmeye başladı.

“- Ben size söylememiş miydim, sizin bilemeyeceğiniz şeyleri Allah'tan gelen vahiylerle ben biliyorum” dedi.

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

97 Oğulları:

“- Ey babamız, bizim günahlarımızın bağışlanmasını dile. Çünkü biz gerçekten günahkâr idik” dediler.

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

98 Yâkub:

“- Duanın makbul olduğu (cuma gecesi) seher vaktinde, sizin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim. En çok bağışlayan ve en çok merhametli olan yalnız O'dur” dedi.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا

مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ ﴿٩٩﴾

99 Yûsuf'la karşılaştıkları zaman Yusuf anasını babasını kucakladı.

“- Allah'ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygunsa, güven içinde Mısır'a girin” dedi.

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ
مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي
إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

100 Anasını, babasını yüksek bir taht üzerine oturttu. Hepsi birden, sübhânallah diyerek Yûsuf'u bulduklarından dolayı secdeye kapandılar. Yûsuf:

“- Babacığım, bu daha önceki rüyamın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Bana ihsanda bulundu. Beni zindandan çıkardı. Şeytan, şeytanî güçler benimle kardeşlerimin arasına fitne sokarak bozduktan sonra sizi, sıkıntılı zor bir hayattan, çöllerden geçirerek Bedâ'dan getirtti. Rabbimin kulları için, sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olan şeyleri yapmasına akıl sır ermez. İlim, hikmet sahibi ve hükümler olan yalnızca O'dur.

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

101 “- Rabbim, bana devletten saltanattan payımı verdin. Bana, meselelerin, olayların tahlilini, ilmî esaslara dayalı yorumunu, doğacak sonuçları hesap edebilmeyi, akıl yürütmeyi, rüyaların tâbirini öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da âhirette, ebedi yurttan da benim velimsin, işlerimi havale ettiğim hâmimsin, emrinde olduğum otoritesin. İslâm'ı yaşayan müslüman olarak benim ruhumu alıp ölümümü gerçekleştir. Beni dindar, ahlâklı, hayır-hasenât sahibi mü'minler, sâlihler, peygamberler zümresine kat.”

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

102 İşte bu, Yûsuf kıssası, insanlığa ders olsun diye anlatılan, bilmediğiniz tarihin, gayb âleminin ibret verici haberlerindendir. Onu sana vahy ediyoruz. Onlar sinsice hile planları yaparak, birlikte planlarına karar verdikleri zaman, sen onların yanında değildin.

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

103 Sen ne kadar üstüne düşsen de, insanların çoğu iman edecek değildir.